

**AZ ILLEGÁLIS MIGRÁCIÓ MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL
A BUDAPEST-FOLYAMAT ÖSSZEFÜGGÉSÉBEN,
PRÁGÁBAN, 1997 OKTÓBER 14-ÉN ÉS 15-ÉN
TARTOTT MINISZTERI KONFERENCIÁN**

ELFOGADÁSRA KERÜLT AJÁNLÁSOK

Ülésezve Prágában, 1997. október 14-én és 15-én, a cseh kormány meghívására, Albánia, Ausztrália, Ausztria, Fehéroroszország, Belgium, Bulgária, Kanada, Horvátország, Cseh Köztársaság, Dánia, Észtország, Finnország, Franciaország, Németország, Görögország, Magyarország, Izland, Írország, Olaszország, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Moldova, Hollandia, Norvégia, Lengyelország, Portugália, Románia, Orosz Föderáció, Szlovákia, Szlovénia, Spanyolország, Svédország, Svájc, Törökország, Ukrajna, Nagy-Britannia, Amerikai Egyesült Államok miniszterei, vagy képviselői, és az alábbi nemzetközi szervezetek képviselői: KEK, Európa Tanács, Európai Unió, ICMPD, IGC, ICAO, IOM, Interpol, ENSZ Bűnmegelőzési Bizottság és a UNHCR;

Hivatkozva az illegális migrációért felelős miniszterek korábbi, Berlinben, 1991. október 30-án és 31-én és Budapesten, 1993. február 15-én és 16-án tartott konferenciáinak záródokumentumaira;

Szintén hivatkozva az elmúlt években egyéb fórumokon, nevezetesen az ENSZ illetékes szervei, az Interpol részéről és regionális szinten az illegális migráció és a külföldiekkel való csempészet megakadályozása, továbbá ennek a szervezett bűnözéssel való kapcsolata terén kifejtett tevékenységekre;

Aláhúзва, hogy az illegális migráció és a külföldiekkel való csempészet fenyegetést jelent a közbiztonságra, és valamennyi érintett állam részéről a nemzetközi szolidaritás és igazi kölcsönös érdek szellemében egyeztetett lépést követel meg, mivel a belbiztonsággal kapcsolatos ügyek terén történő együttműködés regionális szinten erősíti a stabilitást;

Elismerve, hogy az illegális migráció egyik oka a térségek közötti életszínvonal terén lévő különbség, és hogy az illegális migráció megakadályozása a származási országokban előfeltételezi a fenntartható fejlődést;

Hangsúlyozva az emberi jogok tiszteletben tartásának szükségességét, és aláhúзва az Emberi Jogok Európai Konvenciójából, a Menekültek Státusával Kapcsolatos Genfi Konvencióból és a New York-i Jegyzőkönyvből, a Nők Elleni Megkülönböztetés Valamennyi Formájának Kiküszöbölésére Vonatkozó Konvencióból és a Gyermek Jogaira Vonatkozó Konvencióból származó kötelezettségeket;

Értékelve a vezető tisztviselők Budapest Csoportjának tevékenységét, amelyet azért hoztak létre, hogy előmozdítsák a budapesti miniszteri konferencia ajánlásainak végrehajtását;

Szintén értékelve a magyar belügyminiszter nyilatkozatát, továbbá a Budapest Csoport jelentéseit arról az előrehaladásról, amelyet a miniszterek korábbi, berlini és budapesti konferenciáján elfogadott ajánlások végrehajtása terén értek el;

Tudatában lévén azonban annak, hogy további intézkedésekre van szükség ezen a téren, és hogy az illegális migrációra és csempészetre és azoknak a nemzetközi szervezett bűnözéssel való kapcsolatára vonatkozó problémák jellege megváltozott és súlyosbodott;

Emlékeztetve arra, hogy a legutóbbi miniszteri konferencia megtartása óta jelentős intézményes fejlemények történtek, nevezetesen az Európai Unió és a Schengen-Csoport tagságának megnövekedése tekintetében, és hogy tíz közép- és kelet-európai állam társult megállapodást kötött az Európai Unióval;

Megelégedéssel megjegyyezve, hogy az Európai Unió erősítő lépést tett az illegális migráció és a külföldiekkel való csempészet és a szervezett bűnözés egyéb formái elleni harcában, és ezeket a kérdéseket a társult államokkal folytatott strukturális dialógus, az euró-földközi tengeri partnerségi folyamat összefüggésében, a transzatlanti dialógus keretében veti fel és tervezi, hogy így jár el az újonnan függetlenné vált államokkal;

Elismerve, hogy európai szinten az illegális migráció és a migránsokkal való csempészet megakadályozására irányuló bármely erőfeszítésnek figyelembe kell vennie az Európai Unió vonatkozó tevékenységeit és együttműködési struktúráit;

Számításba véve a szexuális kizsákmányolás céljából történő embercsempészettel kapcsolatos legutóbbi multilaterális lépéseket, nevezetesen:

A nők szexuális kizsákmányolása céljából történő csempészetéről Bécsben, 1996. június 10-én és 11-én tartott konferenciát, és az Európai Bizottságnak ugyanebben a témában, 1996. november 20-án kiadott közleményét;

A gyermekek kereskedelmi és szexuális kizsákmányolása elleni világtalálkozó nyilatkozatát és napirendjét, amelyet Stockholmban, 1996. augusztus 27 és 31 között tartottak;

Az európai irányelvekre vonatkozó nyilatkozatot, amely a nők szexuális kizsákmányolása céljából történő csempészetének megakadályozására és az ellene való harcra irányuló hatékony intézkedésekre vonatkozott, és amelyet a hágai miniszteri konferencia 1997. április 26-án fogadott el;

Az 1997. január 21-i közös akciót, amely az embercsempészet és a gyermekek szexuális kizsákmányolása leküzdésére vonatkozott, és amelyet az Európai Unió Miniszteri Tanácsa fogadott el;

Meggyőződve arról, hogy következetes stratégiára és további intézkedésekre van szükség, hogy valamennyi európai állam között harmonizált megközelítést érjenek el a beutazási politikára vonatkozólag, hogy biztosítsák a szabályos migrációt, és hogy végső soron egész Európában elősegítsék az utazás szabadságát;

Tudatában lévén annak, hogy a vonatkozó intézkedések végrehajtása a törvényhozás fejlesztése, a technikai segélynyújtás, a képzés és a felszerelések tekintetében megköveteli, hogy számos közép- és kelet európai állam és újonnan függetlenné vált állam megfelelő segítséget kapjon;

Megjegyezve, hogy a korábbi miniszteri konferenciák folytatásaképpen a Budapest Csoport az alábbi hét olyan területet jelölte meg, amely nagy fontossággal rendelkezik a vonatkozó politika és intézkedések harmonizálása és megerősítése terén: (i) a külföldiekkel való csempészet leküzdésére irányuló törvények harmonizációja; (ii) beutazás előtti és beutazási ellenőrzés, különösen a vízumrendszerek közelítése; (iii) a származási országba történő visszaküldés és a toloncegyezmények; (iv) az illegális migrációra vonatkozó információcsere; (v) technikai és pénzügyi segítségnyújtás a közép- és kelet-európai államoknak; (vi) a migránsokkal való csempészet és a szervezett bűnözés egyéb formái közötti kapcsolat és (vii) a részt vevő államok közötti jövőbeni együttműködés a Budapest-folyamat összefüggésében;

Tudomásul véve, hogy az ezeken a területeken történő további intézkedésekre vonatkozólag a Budapest Csoport különböző javaslatokat dolgozott ki, és azokat alaposan értékelte;

Hangsúlyozva a közös célirányos erőfeszítés szükségességét annak érdekében, hogy az elkövetkezendő években a szükséges törvények és intézkedések bevezetése terén eredményeket érjenek el;

Tudatában lévén annak, hogy a vonatkozó intézkedéseket mindegyik állam jogrendszere alkotmányos előírásainak és alapelveinek megfelelően kell végrehajtani;

az alábbi Ajánlásokat fogadták el:

A külföldiekkel való csempészet leküzdésére irányuló törvények harmonizálása

Javasolva, hogy a korábbi miniszteri konferenciák által a jogharmonizálással kapcsolatban megállapított célkitűzéseket tovább kell fejleszteni olyan ajánlások kidolgozásával, amelyek pontos formában körvonalazzák a külföldiekkel való csempészet leküzdésére irányuló közös jogi keretet;

Felismerve, hogy a személyeknek szexuális kizsákmányolás céljából történő csempészetét gyakran a kényszerítés, különösen az erőszak és a fenyegetés vagy rászedés alkalmazása jellemzi, és hogy ezeknek a körülményeknek a jogharmonizálásnál külön figyelmet kell szentelni;

(a) A "külföldiekkel való csempészet" kifejezés közös értelmezésének szükségessége

Aláhúзва, hogy különösen a külföldiekkel való szervezett és/vagy hivatásos csempészet elleni hatékony és harmonizált erőfeszítés a "külföldiekkel való csempészet" kifejezés közös értelmezését követel meg;

Megjegyezve, hogy a külföldiekkel való csempészetet képező tevékenység a többi között magában foglalja: a legális migrációs létesítményekkel való visszaélést, az illegális határátlépés elősegítését, az illegális belépést és/vagy tartózkodást, az engedély nélküli átutazást, a hamis dokumentumok előállítását, az azokkal való ellátást és azok használatát, a valódi dokumentumokkal történő visszaélést, a hatóságok előtti hamis igények megtételére szolgáló tanács és/vagy eszköz szolgáltatását, a szállításra vonatkozó intézkedést, a rejtegető létesítményeket és az illegális foglalkoztatást;

1. Ajánlják, hogy a "külföldiekkel való csempészet" kifejezés közös értelmezése foglalja magában azokat a tevékenységeket, amelyek az ilyen államban alkalmazásra kerülő szabályokkal és feltételekkel ellentétben szándékosan arra irányulnak, hogy elősegítsék a határátkelést, vagy egy külföldinek az állam területén történő tartózkodását;

(b) A külföldiekkel való csempészet kriminalizációjának és a külföldiekkel való csempészetre és az azzal kapcsolatos tevékenységekre alkalmazható hatékony szankcióknak a szükségessége

Elismerve, hogy a külföldiekkel való csempészetnek káros társadalmi és gazdasági következményei vannak, és az gyakran vezet a személyek kizsákmányolásához, és ezért valamennyi részt vevő államban komoly bűncselekménynek kell tekinteni;

Értékelve azt a tényt, hogy a legtöbb részt vevő állam kriminalizálta a külföldiekkel való csempészetet képező tevékenységeket;

Megjegyezve, hogy a külföldiekkel való csempészet gyakran számos olyan személyt foglal magában, akik egyidejűleg számos állam területén működnek, és felismerve, hogy a külföldiekkel való csempészetet csak akkor lehet hatékonyan üldözni, hogy ha a jogi keretet úgy határozzák meg, hogy az meg tudjon bírkozni a csempészési folyamat nemzetközi jellegével;

Aláhúзва annak szükségességét, hogy a büntetések típusát és szintjeit illetően különbséget tegyünk a csempészési folyamat különböző részeiben szereplő (jogi valamint természetes) személyek között;

Megjegyezve, hogy a büntetés szintjei és típusai a részt vevő államok között jelentős mértékben eltérnek, és hogy a jelenlegi szankciók általában se nem alkalmasak, se nem eléggé szigorúak ahhoz, hogy megelőző hatásuk legyen a csempészési tevékenységre, és nem is hasonlíthatók össze a szervezett bűnözés egyéb formáira kirótt szankciókkal;

Javasolva, hogy - többek között - az alábbi tényezőket és körülményeket súlyosbítónak tekintsék: pénzügyi nyereségből és/vagy szervezett módon elkövetett csempészet, dokumentumok hamisítása, kényszerítés (erőszak, fenyegetés, a hatalommal való visszaélés), prostitúció, vagy a gazdasági és a nemi erőszak más formái útján történő kizsákmányolás, az illegális migránsnak illegális tevékenységekbe történő kényszerítése (illegális foglalkoztatás, kábítószer csempészés, illegális műhelyek, autólopás stb.) és pénzmosás;

Megjegyezve, hogy a csempészett személy gyakran különösen sebezhető helyzetben van, ami humánus természetű figyelmet követel és, hogy következésképpen a büntetés típusai és szintjei tekintetében különbséget kell tenni a csempész és a csempészett személy között;

Felismerve, hogy a csempészett személy tényleges visszaküldése elriasztó hatást gyakorolhat a potenciális illegális migránsok számára, mint a hosszú távra kiszabott börtönbüntetés, de azt is felismerve, hogy bizonyos esetekben egy állam olyan döntést hozhat, hogy az ilyen személyt nem küldi azonnal vissza, amennyiben az olyan információt szolgáltat, amely hasznos lehet a csempészek elleni harcban;

Tudatában lévén annak, hogy az illegálisan felfogadott migránsok munkaadóira vonatkozó szankciókat a közép- és kelet-európai államokban csak az utóbbi években vezették be;

2. Ajánlják, hogy a részt vevő államok - amelyek még nem jártak így el - hozzanak nemzeti törvényt, amely bűncselekménynek tekinti a külföldiekkel való csempészetet, vagy az arra irányuló kísérletet, és hogy ennek magában kell foglalnia a bűncselekményre történő uszítást, segítségnyújtást és felbujtást; külön figyelmet kell szentelni a szexuális kizsákmányolás céljából történő csempészetnek;

3. Ajánlják, hogy a részt vevő államok vizsgálják meg a külföldiekkel való csempészetre vonatkozó nemzeti törvényük terének kiterjesztési lehetőséget oly módon, hogy állampolgáraik és a területükön belül tartózkodó más személyek számára büntethetővé tegyék a bármely államba történő illegális beutazás elősegítését;

4. Ajánlják, hogy a jogi és adminisztratív intézkedéseket különösen a külföldiekkel való szervezett csempészet szankcionálására összpontosítsák;

5. Ajánlják, hogy a csempészetet hatékony, arányos és elrettendő olyan büntetésekkel sújtsák, amely maximum legalább két évig terjedő szabadságvesztést foglalhat magában (súlyosbító körülmények között három évet), és hogy felismerjék a párhuzamos pénzbüntetések kirovásának fontosságát;

6. Ajánlják, hogy lehetővé kell tenni a külföldiekkel való csempészet eredményeképpen szerzett nyereség, továbbá a csempészek, vagy társaik tulajdonában lévő olyan szállítási eszközök elkobzását mint a gépjárművek,

a hajók és a repülőgépek, amelyeket a külföldiekkel való csempészetnél használnak;

7. Ajánlják, hogy az adminisztratív rendelkezésekkel, vagy a büntetőtörvénnyel összhangban vizsgálják meg az olyan megfelelő szankciók alkalmazásának lehetőségét, amelynek célja az olyan létesítmények bezárása, vagy a gazdasági tevékenységek felfüggesztése, amelyek a külföldiek csempészésével kapcsolatos bűncselekmények állandó elkövetésének alapját képezik;

8. Ajánlják, hogy az illegális határátkelésre általában olyan hatékony, arányos és elrettentő szankciók útján kell foglalkozni, amelyek magukban foglalhatják a pénzbírságolásokat, és súlyosbító körülmények között a rövid távú szabadságvesztést, figyelembe véve azonban a Genfi Konvenció 31. cikkét; és hogy vissza kell küldeni azokat a migránsokat, akik illegálisan utaztak be, a legális tartózkodás feltételeivel nem rendelkeznek, kivéve ha a vonatkozó akadályok a nemzetközi jog komoly humanitárius szempontjain nem alapulnak;

9. Ajánlják, hogy intézkedéseket tegyenek a csempészett személyek megfelelő védelmére, pl. azokra, akiket szexuális kizsákmányolás céljából csempészttek be, akik a csempészésre vonatkozólag információt szolgáltatnak, és akik rendelkezésre állnak, amikor a bűnözéssel foglalkozó igazságügyi rendszer megkívánja, hogy tanúskodjanak, ami megfelelő esetekben kiterjedhet az ideiglenes tartózkodási engedély megadására; és hogy a szexuális kizsákmányolás céljából csempészett külföldiek számára a szükséges diszkréciót biztosítják;

10. Ajánlják, hogy szankciókat vezessenek be, amelyek a hamis dokumentumok készítését, rendelkezésre bocsátását és felhasználását olyan hatékony, arányos és elrettentő büntetésekkel sújtják, amelyek magukban foglalhatják a maximum legalább 3 évig terjedő szabadságvesztést, az ilyen tevékenységek útján szerzett dokumentumok és nyereségek pénzbírságolását és elkobzását;

11. Ajánlják, hogy az illegális migránsok a foglalkoztatásával olyan hatékony, arányos és elrettentő szankciók útján kell foglalkozni, amelyek magukban foglalhatják a maximum legalább 6 hónapig terjedő szabadságvesztést, pénzbírságolást és az illegális foglalkoztatás következtében szerzett nyereségek elkobzását;

(c) A vonatkozó nemzetközi okmányokhoz történő csatlakozásnak és ezen okmányok végrehajtásának szükségessége;

Helytelenítve, hogy számos részt vevő állam még nem csatlakozott a vonatkozó nemzetközi okmányokhoz, és hogy néhány államban teljesen vagy megfelelően nem hajtották végre azokat az okmányokat, amelyekhez csatlakoztak;

12. Ajánlják, hogy a részt vevő államok - amelyek még nem jártak így el - csatlakozzanak az alábbi vonatkozó nemzetközi okmányokhoz és hajtsák végre azokat:

(i). Az emberi jogokat és a menekültek jogait garantáló okmányok

- **Az emberi jogokra vonatkozó 1950-es Európai Konvenció és 10 további Jegyzőkönyv;**
- **A menekültek státusára vonatkozó 1951-es Genfi Konvenció és az 1967-es New York-i Jegyzőkönyv;**
- **A nők elleni diszkrimináció valamennyi formájának kiküszöbölésére vonatkozó 1979-es Konvenció;**
- **A gyermek jogaira vonatkozó 1989-es Konvenció;**

(ii). A nemzetközi együttműködést javító és elősegítő okmányok

- **A kiadatásra vonatkozó 1957-es Európai Konvenció és annak az 1978-as további Jegyzőkönyve;**
- **A bűnügyi ügyekben történő kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó 1959-es Európai Konvenció és az 1978-as Jegyzőkönyv;**
- **A személyi adatok automatikus feldolgozásával kapcsolatban a személyek védelmére vonatkozó 1981-es Európai Konvenció;**
- **A pénzmosásra, a bűncselekményekből származó nyereségek felkutatására, lefoglalására és elkobzására vonatkozó 1990-es Konvenció.**

Beutazás előtti és beutazási ellenőrzés, különösen a vízumrendszerek közelítése

Hangsúlyozva, hogy az európai államok közötti beutazási politika és eljárások közelítése a mozgásszabadság megvalósításának előfeltételét képezik;

Emlékeztetve, hogy az Európai Unió, az Amszterdami Szerződés-tervezet megállapításai mértékében végrehajtja az Unión belül a személyek szabad mozgásra vonatkozó célkitűzést, és megjegyezve, hogy az Európai Unió jelenleg harmonizálja a tagállamok vízumrendelkezéseit, továbbá a beutazás előtti és a beutazási politikára vonatkozó egyéb összevetőket;

Üdvözölve az Európai Uniónak azokat az intézkedéseit, amelyekkel 1997 májusában a személyeknek a külső határnál történő ellenőrzésének legjobb tapasztalatairól szóló irányelvet továbbított az érdekelt államokhoz;

Felismerve, hogy a beutazás előtti és a beutazási politika harmonizálása hozzájárul az illegális migráció és a külföldiekkel való csempészet hatékonyabb leküzdéséhez;

Azt is felismerve, hogy az ilyen politikának a nemzetközi jog követelményeivel összhangban megfelelő rendelkezéseket kell tartalmaznia a menedékkérelmek ellenőrzésére;

Tudatában lévén annak, hogy az Európai Unió, valamint a közép- és a kelet-európai államok által elfogadott vízumkötelezettségek között különbözőségek állnak fenn;

Aláhúзва, hogy a külpolitikai és biztonsági megfontolásokon túlmenően az illegális migrációval és az újrabefogadási gyakorlattal kapcsolatos biztonsági aspektusok jelentősek, amikor a vízumkötelezettség szükségességét vizsgáljuk;

Üdvözölve Szlovénia belügyminisztere azon nyilatkozatát, hogy kormánya kész vezető szerepet vállalni a közép- és kelet-európai államok vízumközelítési folyamatában és keretet biztosítani az ezen a téren történő előrehaladás felmérésére és az átláthatóság biztosítására;

Értékelve azt a növekvő mértékben elfogadott nemzetközi standardot, mely szerint az az állam, amely felelős egy külföldi beutazásáért, végső soron szintén felelősséggel tartozik ügyének megvizsgálásáért és végleges visszaküldéséért, kivéve azt az esetet, amikor bizonyítható, hogy egy másik állam az illetékes;

Megjegyezve, hogy a Dublini Konvenció rendszert biztosít az Európai Unió tagállamai közötti menedékkérelmek megvizsgálásáért való felelősség meghatározására, és üdvözölve annak hatályba lépését;

13. Ajánlják, hogy az illegális migráció megakadályozásának figyelembe vételével használják fel a vonatkozó származási és tranzitországokban lévő információs programokat;

14. Ajánlják, hogy az Európai Unió folytassa erőfeszítéseit, amelyek azt célozzák, hogy tájékoztassák a társult és egyéb államokat a személyeknek a külső határnál történő ellenőrzése hatékony gyakorlatáról;

15. Ajánlják, hogy a részt vevő államok biztosítsák, hogy kielégítő intézkedések történnek a nem megfelelő dokumentumokkal rendelkező külföldiek személyazonosságának a megállapítására, és hogy megfontolják ezen a téren olyan nemzetközi szintű adatcsere szabályozását, amely megfelel a személyi adatok automatikus feldolgozásával kapcsolatban a személyek védelmére vonatkozó 1981-es Konvenciónak, és amely szintén számításba veszi az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának a személyi adatok rendőrségnél történő használatát szabályozó 15. (87) számú ajánlásának az alapelveit, továbbá a személyi adatok védelmére vonatkozó nemzeti törvényt;

16. Ajánlják, hogy valamennyi részt vevő állam alkalmazza az ICAO-nak az útlevelek és vízumok kiadásánál használt technikai standardját, és hogy géppel olvasható útleveleken és vízumokon alapuló rendszereket vezessenek be;

17. Ajánlják, hogy a Chicagói Konvenció figyelembe vételével a részt vevő államok hozzák létre a szállítási szolgáltatásokat nyújtó szállítókkal a konstruktív együttműködés formáit, amelyek kiterjednek a segítségnyújtásra és a személyzet képzésére abból a célból, hogy megkönnyítsék a nem megfelelő dokumentumokkal rendelkező utasok személyazonosságának a megállapítását;

18. Ajánlják, hogy pénzbírságot és a visszaszállítási költségeikért történő felelősség megállapítása útján szankciókat vezessenek be, a szállítási szolgáltatásokat végző szállítók ellen, akik elmulasztják a nem megfelelő dokumentumokkal rendelkező utasok azonosítását;

19. Ajánlják, hogy a közép- és kelet-európai államok fokozatosan adaptálják vízum és tranzitvízum rendszereiket, vízumkiadási eljárásaikat, továbbá határellenőrzési gyakorlataikat az EU által elfogadott vonatkozó politikához és rendelkezésekhez;

20. Ajánlják, hogy a vízum kiadási felhatalmazást korlátozzák olyan illetékes hatóságokra, amelyek megfelelően értékelné tudják, hogy egy vízum megadása nem járul-e hozzá az illegális tevékenységekhez, vagy nem befolyásolja-e károsan a részt vevő államoknak a nem szabályos migráció ellenőrzésére irányuló erőfeszítéseit;

21. Ajánlják, hogy esetleg rendelkezéseket lehessen hozni, hogy a kiadott vízumok lejártának időpontját az utazási okmányok lejártá előtti 30. napban állapítsák meg, amennyiben ez elősegíti az illegális migránsok visszatérését;

22. Ajánlják, hogy a Budapest - folyamat keretében a szlovén kormány vezetésével, 1998 első felében szakértői ülésre kerüljön sor a közép- és kelet-európai országok közötti vízumrendszerek közelítésének előmozdítására, és hogy az Európai Unió adjon megfelelő támogatást e folyamat megfelelő keretek közötti segítésére;

23. Ajánlják annak megvizsgálását, hogy a Dublini Konvenció alapelvei szerint hogyan lehetne egy koherens európai rendszert létrehozni a menedékkérelmek megvizsgálása felelősségének a meghatározására;

A származási országba történő visszaküldés és a toloncegyezmények

Felismerve annak szükségességét, hogy hatékony visszaküldési és újrabefogadási rendszerek a részt vevő államok bevándorlási politikájának szerves részévé váljanak, és hogy az ilyen politika az illegális migráció leküzdésének lényeges elemét képezi;

Újra megerősítve minden személynek azt a jogát, hogy annak az államnak a területére beutazzon és ottmaradjon, amelynek az állampolgára, és hangsúlyozva azt az alapelvet, hogy egyetlen állam sem tagadhatja meg saját állampolgáraitól, hogy területére újra befogadják;

Emlékeztetve arra, hogy az önkéntes visszatérés lehetőségét a kényszerintézkedéseket megelőzően bátorítani kell, minthogy a legméltóságteljesebb és leghumánusabb megoldás;

(a) A származási országokba történő visszatérés és azok újrabefogadási kötelessége

Megjegyezve, hogy az illegális migránsok visszatérését csak a származási ország és alkalomszerűen a tranzitországok hatóságai teljes együttműködése útján lehet hatékonyá tenni;

Elítélve, hogy bizonyos államok visszautasítják, hogy területükhöz hozzáférhetőséget biztosítsanak az állampolgáraik részére, és hangsúlyozva, hogy egy ilyen lépés a nemzetközi jog megsértését jelenti;

24. Ajánlják, hogy a részt vevő államok szenteljének megfelelő figyelmet az illetékes visszatérő személyeknek közvetlenül a származási országokba történő visszaküldése elsődleges lehetőségének, mivel a legtöbb esetben ez a megfelelő megoldás;

25. Ajánlják, hogy a részt vevő államok működjenek együtt annak követelésében, hogy a származási országok hatóságai terjesszék ki szolgáltatásaikat azon dokumentumokkal nem rendelkező illegális migránsok személyazonosságának megállapítására, akik láthatóan az állampolgáraik, és az ilyen újrabefogadási kérelmek méltányos időn belüli megválaszolására;

26. Ajánlják, hogy a részt vevő államok működjenek együtt annak követelésében, hogy amikor az állampolgárságot elismerik vagy az nyilvánvaló, akkor a származási ország adjon ki konzuli laissez-passer-t vagy egy olyan dokumentumot, amely a lehető legkisebb késedelem mellett felhatalmazást tartalmaz az újrabefogadásra, és amely az igazgatási alapon történő letartóztatás nemzeti szabályai által megállapított határidőn belül érvényes a kérelmező államban;

27. Ajánlják, hogy a részt vevő államok azonosítsák azokat az országokat, amelyek problémákat okoznak saját állampolgáraik újrabefogadása terén, és hogy vegyék fontolóra az ilyen országokkal szembeni közös intézkedések megtételét;

28. Ajánlják, hogy a részt vevő államok könnyítsék meg azoknak a külföldieknek az átutazását, akiket visszaküldenek a származási országukba, segítsék őket például, amikor szállítási problémák keletkeznek, és amikor szükséges, biztosítsanak kíséretet költségmegosztási megállapodások alapján;

29. Ajánlják, hogy a részt vevő államok egyezzenek meg a Budapest Csoport standard dokumentumra vonatkozó nyomtatványában - ami hasonló az EU államok között megállapodásra került

formanyomtatványával -, amely konzuli laissez-passer-ként szolgálna oly módon, hogy megkönnyítse a célországba történő átszállítást;

30. Ajánlják, hogy a részt vevő államok hatóságai működjenek együtt a származási országok hatóságaival annak figyelembevételével, hogy elősegítsék az illető személyeknek a saját országukba történő újra befogadását;

31. Ajánlják, hogy a részt vevő államok működjenek együtt annak következtében, hogy a cél- és a származási országok működjenek együtt az önkéntes visszatérés megkönnyítésében;

32. Ajánlják, hogy az érdekelt államok használják fel nemzeti programjaikat és/vagy az IOM szolgáltatásait a közvetlenül a származási országba történő önkéntes visszatérés előmozdítása céljából;

(b) Újrabefogadási egyezmények

Értékelve, hogy az elmúlt években jelentős számú újrabefogadási megállapodás megkötésére került sor a Budapest-folyamatban részt vevő államok között;

Helytelenítve, hogy a nem európai országokkal kevés újrabefogadási megállapodás megkötésére került sor;

Megjegyezve, hogy az újrabefogadási minta-megállapodást az Európai Unió elfogadta;

Szintén megjegyezve, hogy a Budapest Csoport égisze alatt jelentés készült azokról a speciális problémákról, amelyek a kétoldalú újrabefogadási minta-megállapodás alkalmazása terén hatást gyakorolnak a közép- és kelet-európai államokra;

Üdvözölve az Európai Unió részéről elfogadott megközelítést, hogy a harmadik országokkal való megállapodásaiba beleveszi az újrabefogadási klauzulákat;

33. Ajánlják, hogy a részt vevő államok folytassák az olyan kétoldalú újrabefogadási megállapodások megkötésére irányuló erőfeszítéseiket, amelyeknek klauzulákat kell tartalmazniuk a hazai állampolgárokra, a harmadik országok állampolgáira, a

visszatérési célú átutazásra és a személyi adatvédelemre vonatkozólag;

34. Ajánlják, hogy a részt vevő államok az újrabefogadási megállapodásoknál alkalmazzanak egy standard formanyomtatványt, amelynél számításba veszik az Európai Unió kétoldalú újrabefogadási megállapodásra vonatkozó mintapéldányát, vagy bármely olyan egyéb modellt, amely valamennyi részt vevő állam számára elfogadható;

35. Ajánlják, hogy a részt vevő államok az újrabefogadás legrugalmasabb és leggyorsabb formáit alkalmazzák, vagyis az illetékes hatóságok közötti minimális formások alapján történő újrabefogadást, két nyelvű standard űrlapokat, a bizonyítékok egyszerűsített elismerését, továbbá egyéb olyan intézkedéseket, amelyek hozzájárulnak a megállapodások végrehajtásának hatékonyságához és az ügyekkel való foglalkozás idejének a csökkenéséhez;

36. Ajánlják, hogy amikor a részt vevő államok a másik állammal fennálló vízumkötelezettségek eltörlésével foglalkoznak, akkor az érintett állammal történő újrabefogadási megállapodás megkötésénél megfelelő módon vegyék számításba a többi részt vevő állam érdekeit is;

37. Ajánlják, hogy mind a saját, mind a harmadik ország állampolgáira vonatkozólag újrabefogadási klauzulát vegyenek be az olyan országokkal történő általános együttműködési megállapodásokba, amelyek a nem szabályos migráció forrásait képezik, így azokba az egyezményekbe, amelyek a gazdasági vagy politikai együttműködésre vonatkoznak;

38. Ajánlják, hogy a Kormányközi Konzultációk (IGC) folytassa az európai államok részéről kötött újrabefogadási megállapodások listájának vezetését;

Az illegális migrációra vonatkozó információcsere

Megerősítve a részt vevő államok közötti minden szinten történő információcsere fokozásának szükségességét, figyelembe véve az illegális migráció és a külföldiekkel való csempészet elleni küzdelmet és annak a szervezett bűnözéssel való kapcsolatát;

Megjegyezve, hogy az Európai Unión belül, főleg a Tanács speciális csoportja (CIREFI) keretében létrehozták az illegális migrációra vonatkozó rendszeres információcserét, és hogy a társult államok a strukturális dialógus keretében részt vettek bizonyos vonatkozó üléseken, és hogy felkérték őket, hogy a CIREFI-nek küldjenek információt;

Megjegyezve továbbá, hogy a Kormányközi Konzultációk (IGC) az illegális migrációra vonatkozó információ összegyűjtésére, elemzésére és továbbítására vonatkozólag egy modellt hoz létre;

Értékelve, hogy a magyar kormány arra törekszik, hogy különösen a közép- és kelet-európai országok határőr-szolgálatai közötti információcserét az illegális migrációval foglalkozó ülések szervezése és információs csere-mechanismusok létrehozása útján megerősítse;

Megerősítve, hogy az illegális migrációt hatékonyan csak úgy lehet kezelni, hogy ha valamennyi részt vevő államra kiterjedő átfogó és összeegyeztethető rendszerek léteznek az információk összegyűjtésére, elemzésére és szétosztására;

Elismerve a vonatkozó információcsere terén a kétoldalú intézkedések fontosságát;

Elismerve azonban azt, hogy a külföldiekkel való csempészetben résztvevőkre vonatkozó személyes adatok cseréjének előfeltétele a személyi adatok automatikus feldolgozásával kapcsolatban a személyek védelmére vonatkozó 1981-es Konvencióhoz való csatlakozás;

39. Ajánlják, hogy valamennyi részt vevő államban, a nemzetközi jog előírásainak megfelelő törvényeket hozzanak a személyi adatok védelméről;

40. Ajánlják, hogy az Európai Unión belül további intézkedéseket tegyenek a társult és egyéb államokkal való illegális migrációra és csempészetre vonatkozó információcsere javítása érdekében;

41. Ajánlják, hogy a részt vevő államok között olyan intézkedésekre kerüljön sor, amelyek biztosítják, hogy az illegális migrációra és csempészetre vonatkozó információk összegyűjtésére, feldolgozására és kicserélésére a meglévő rendszerek az adatgyűjtésre szolgáló meghatározások és kritériumok útján összehasonlíthatók legyenek, és hogy

ebből a célból például a CIREFI által kidolgozott kritériumokat számításba lehetne venni;

42. Ajánlják, hogy a magyar kormány vezetése alatt és a Budapest Csoport titkárságának segítségével, a közép- és kelet-európai országok határőr- és egyéb illetékes szolgálatai közötti információcsere rendszert összeegyeztethetővé tegyék a többi részt vevő állam részéről alkalmazott rendszerekkel, és hogy az illegális migráció ellenőrzésére és elemzésére vonatkozó átfogó európai rendszert létrehozzák;

Technikai és pénzügyi segítségnyújtás a közép- és kelet európai államoknak

Felismerve, hogy az illegális migráció és csempészet kezeléséhez megerősített technikai együttműködésre van szükség, és hogy az ilyen együttműködés végső soron valamennyi abban részt vevő állam érdekét szolgálja, de tudatában lévén annak, hogy a Prágai Miniszteri Konferencia néhány ajánlásának a végrehajtása jelentős technikai és egyúttal pénzügyi természetű erőforrásokat követel meg;

Tudatában lévén továbbá annak, hogy számos közép- és kelet-európai állam gazdasági nehézségeket tapasztal, amelyek kihatással vannak a migrációval kapcsolatos új kihívások kezelésére vonatkozó képességeikre;

Felismerve ily módon az ezen államok erőfeszítéseivel való páneurópai szolidaritás szükségességét mind a technikai, mind a pénzügyi támogatásuk formájában;

Üdvözölve ebben a tekintetben az Európai Unió döntését, amellyel a PHARE-alapok felhasználását az igazságügyre és a belügyre kiterjesztik, továbbá szintén üdvözölve a program új orientációját, amely prioritást biztosít ezeknek az ügyeknek, valamint az intézményes reformoknak;

Szintén üdvözölve az Európai Uniónak az újonnan függetlenné vált államokkal kapcsolatos legutóbbi missziója megállapításait a TACIS igazságügyi és belügyi pénzügyi eszközöknek a kiterjesztésével kapcsolatban, és azt hogy a misszió úgy találta, hogy az illegális migráció az Unió és ezen államok közötti együttműködési kérdések egyikét képezi;

Értékelve a Balti Államok Keleti Határirányítási Ellenőrzési Programja létrehozását, és megjegyezve, hogy Európa más térségeiben is szükség van hasonló programokra;

Emlékeztetve, hogy a közép- és kelet-európai államoknak az illegális migránsok visszaküldése terén történő segítése finanszírozásának kérdését az előző miniszteri konferencián felvetették;

43. Ajánlják, hogy a közép- és kelet-európai államok tegyék meg a szükséges előkészületeket annak érdekében, hogy két és többoldalú finanszírozási tervekre vonatkozó megfelelő projekteket terjesszenek elő, és hogy különösen a társult államok olyan projekteket dolgozzanak ki, amelyek a PHARE-program új orientációja alapján kerülhetnek finanszírozásra;

44. Ajánlják, hogy a részt vevő államok minden lehetőséget vizsgáljanak meg a közép- és kelet-európai államok segítése terén, hogy a szükséges szakértelem és emberi erőforrások rendelkezésre álljanak a PHARE gazdasági segítséggel jelenleg kialakított vonatkozó programok végrehajtására;

45. Ajánlják, hogy az Európa Bizottság megfelelő figyelmet szentelhet az illegális migráció megakadályozásának azzal, hogy partnerségi egyezményeket készít elő a társult államokkal, amelyekre vonatkozó döntést a csatlakozás előtti stratégia keretében lehet meghozni;

46. Ajánlják, hogy az igazságügyi és belügyi területen az újonnan függetlenné vált államokkal együttműködési programot hozzanak létre a TACIS keretében, amely figyelembe veszi az EU Bizottság által ezen a téren legutóbb készített tanulmány eredményeit;

47. Ajánlják, hogy a részt vevő államok folytassák együttműködésüket az illetékes nemzetközi szervezetekkel, így az ENSZ Bűnmegelőzési Bizottságával, a UNHCR-ral, az Európa Tanáccsal, az IOM-mel, az Interpol-lal és az ICMPD-vel oly módon, hogy létrehozzák a szükséges intézményi kapacitásokat, hogy megkönnyítsék a Prágai Miniszteri Konferencia ajánlásainak a végrehajtását;

48. Ajánlják, hogy a részt vevő államok és az illetékes nemzetközi szervezetek biztosítsák a közép- és kelet-európai államoknak az ezen a téren történő megsegítését célzó intézkedések koordinálását, amelynél figyelembe veszik a szükségtelen átfedések elkerülését és a rendelkezésre álló erőforrások hatékony felhasználását;

49. Ajánlják, hogy a részt vevő államok értékeljék, vajon optimális-e az illegális migráció és a külföldiekkel való csempészet kezelésére hozott összes nemzeti szintű intézkedés koordinációja és végrehajtása.

50. Ajánlják, hogy a részt vevő államok a nők szexuális kizsákmányolása céljából történő csempészete elleni fellépésért felelős személyek számára hozzanak létre megfelelő képzési - és csereprogramokat, amelyeknél figyelembe veszik az Európai Unió STOP-programjában szolgáltatott példát;

A migránsokkal való csempészet és a szervezett bűnözés egyéb formái közötti kapcsolat

Elismerve, hogy az elmúlt években a külföldiekkel való csempészet fokozott mértékben bonyolulttá és szervezetté vált, és szükség van a szervezett bűnözés egyéb formáival, így a kábítószer-kereskedelemmel való összakapcsolódásának további vizsgálatára;

Üdvözölve az Európai Unió és a társult államok között a bűnmegelőzéssel kapcsolatos növekvő együttműködést;

Üdvözölve továbbá az Europol kábítószer csoport mandátumának kiterjesztését oly módon, hogy az tartalmazza az embercsempészetet;

Hivatkozva az ENSZ által a bűnmegelőzés és az illegális migráció terén tett kezdeményezésekre;

Megjegyezve az Interpol tevékenységét és a kormányok segítségére irányuló azon fontos funkcióját, hogy fellép a nemzetközi szervezett bűnözés ellen;

51. Ajánlják, hogy a részt vevő államok biztosítsák, hogy a nemzeti rendészeti hatóságaik további figyelmet szentelnek a külföldiekkel való csempészet és a szervezett bűnözés egyéb formái közötti kapcsolatoknak;

52. Ajánlják, hogy a részt vevő államok operatív szinten könnyítsék meg a két- és többoldalú tapasztalat- és információcserét annak érdekében, hogy megjavítsák a csempészet különböző fajtáinál használt módszerekre vonatkozó ismereteket;

53. Ajánlják, hogy a Budapest Csoport titkársága az illetékes nemzetközi szervekkel való szoros együttműködés útján készítsen tanulmányt arról,

hogy a nemzetközi szervezett bűnözés milyen mértékben terjeszti ki tevékenységét a külföldiekkel való csempészetre.

A részt vevő államok közötti további együttműködés

Megerősítve, hogy a Budapest-folyamat az egyetlen olyan létező fórum, amely valamennyi európai és néhány nem európai államot tömörít az illegális migráció és csempészet leküzdésére irányuló összpontosított erőfeszítés, továbbá a nemzetközi szervezett bűnözés megakadályozása érdekében;

Megjegyezve, hogy csak 10 közép- és kelet-európai állam vesz részt az Európai Unió strukturális dialógusában, és hogy számos olyan állam aktívan részt vesz a Budapest-folyamatban, amely semmilyen társult viszonyban nem áll az Unióval;

Aláhúzva, hogy a Budapest-folyamatnak kiegyensúlyozott formában tükröznie kell valamennyi részt vevő állam érdekét és politikáját;

Hangsúlyozva, hogy a szervezett bűnözés elleni harc céljából szükség van az illegális migránsok származási országaival való együttműködés fejlesztésére;

Sürgetve az utazás szabadsága és a szabályos migráció megfelelő multilaterális rendezésének megkönnyítése érdekében történő páneurópai megközelítés kialakítását;

54. Ajánlják, hogy valamennyi részt vevő állam aktívan folytassa ezen ajánlások nemzeti és nemzetközi szinten történő végrehajtását, és hogy a Budapest-folyamat informális munkamechanizmusai a magyar kormány folyamatos vezetése alatt maradjanak fenn és kerüljenek megerősítésre;

55. Ajánlják, hogy a Budapest Csoport elnöksége - a titkárság segítségével - tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsa ennek a Konferenciának a folytatását, ami magában foglalja az ezen Konferencia által elfogadott ajánlások végrehajtásáról szóló évi jelentéskészítést a részt vevő államok számára.

Megköszönve:

A Cseh Köztársaság kormányának, hogy házigazdája volt ennek a konferenciának;

A magyar kormány, hogy a Cseh Köztársaság és Norvégia kormányával együtt, elnökségi csoportként előkészítette ezt a Konferenciát, továbbá az Európai Unió ír, holland és luxemburgi elnökségének, az Európai Bizottságnak, valamint a Schengen Csoport osztrák elnökségnek, hogy aktívan segítette az elnökségi csoportot;

A három nemzetközi támogató szervezetnek, az IOM-nek, az IGC-nek és az ICMPD-nek, hogy szintén segítséget nyújtottak az elnökségi csoportnak;

Ausztria, Horvátország, Dánia, Finnország, Magyarország, Norvégia, Szlovénia, Svédország és Svájc kormányának, hogy pénzügyileg támogatták a Budapest Csoport elnöksége bécsi székhelyű titkárságát;

Valamennyi állam kormányának, amelyek házigazdái voltak ezen Konferencia előkészítő üléseinek.